

— O aquell altre que deia que ell a l'església no hi posava els peus, però que no li vinguessin amb hòsties que a la missa no tolerava que hi introduïssin canvis perquè era una cosa molt sagrada.

— O l'altre que trenca la comunió amb l'Església rebutjant les disposicions litúrgiques conciliars i criticant aquells que les posen en pràctica, i, després se'n va a celebrar sagraments —que vol dir celebrar la comunió amb l'Església— comprant, amb diners, uns còmplices dels seus capricis i arbitrietats.

— O, encara, l'altre que després de fer riota durant anys i panys dels missaires i dels sagraments, el dia del casament demanava «casar-se amb la copa» (per dir que volia celebrar el matrimoni combregant sota les dues espècies de pa i de vi).

— Tot això, és clar, sense parlar dels qui, tot i tenir una situació cultural o professional elevada, no distingeixen un certificat de partida de naixement del d'una partida de baptisme; els qui confonen matrimoni civil amb matrimoni canònic; els qui sotmeten les evangèliques celebracions de la fe a les espetegants festes socials...

Tants senyals de circulació que hi ha per anar per carretera, se n'hauria d'inventar algun per anar pel món que signifiqués «COHERÈNCIA, SENYORS» o «CLARIFIQUEU-VOS, SI US PLAU»!!

